

[Ole Bjørn Kraft.]

gørelse. Der er stillet forslag om nedlæggelse af andre presseattachéstillinger ud fra det synspunkt, som jeg netop har fremhævet, at man må søge at spare nogle steder for at få penge at anvende andre steder, hvor det må siges at være mere påkrævet, og derfor er tanken om presseattachéer i Ottawa og Helsingfors i god overensstemmelse med forslaget om nedlæggelse af presseattachéstillinger andre steder, hvor de ikke længere har den samme betydning som tidligere. Jeg har længe haft det synspunkt, at det er unødvendigt at have presseattachéer i de nordiske hovedstæder. Med de forbindelser, vi har, hvor det tager en god time at flyve frem og tilbage mellem København og Stockholm, og hvor dagens aviser befinder sig i udenrigsministeriet få timer efter, at de er udkommet i hovedstæderne, må jeg indrømme, at jeg synes, en af begrundelserne for presseattachéernes stilling — for bare at nævne en ganske enkelt ting i deres virksomhed — ikke længere eksisterer. Derimod vil der utvivlsomt i de to byer, jeg nævnte før, være nyttigt arbejde at udføre, og jeg håber, det vil blive taget op.

Hvis det ærede medlem ville gøre sig den ulejlighed at gennemlæse referaterne fra møder, der hidtil har været holdt i udenrigstjenestekommissionen, både i plenarforsamlingen og i udvalg, vil det ærede medlem opdage, at en række af de tanker, som er fremme i det foreliggende forslag til beslutning, også udtrykkeligt er nævnt af mig som områder, der burde tages op til prøvelse og overvejelse.

Derfor er det simpelt hen ikke rigtigt, når det ærede medlem siger, at jeg i kommissionen ikke har gjort mig til talsmand for tanker, der ligger på linje med de ærede forslagsstilleres forslag.

Udenrigsministeren (Krag): Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen misforstod mig, når han opfattede mine udtalelser i den retning, at jeg henstillede til ham, at han udsatte fremsættelsen af forslaget, til kommissionen havde tilendebragt sit arbejde og afgivet betænkning. Det var slet ikke min tanke. Jeg havde blot ment det naturligt, at de to partier havde fremsat deres forslag for kommissionen gennem de 2 meget

sagkyndige medlemmer, de to partier har siddende i kommissionen. Nu har de to partier valgt en anden fremgangsmåde, og det skal ikke skille os ad. Jeg synes, det har været nyttigt, idet det har givet anledning til en interessant og oplysende debat i tinget.

Endelig opererede den ærede ordfører for forslagsstillerne med en lang række tal vedrørende lønninger og beløb, der kunne spares, beløb, der måske ikke kunne spares. Jeg har ikke været forberedt på at gå ind på disse tal, men det er klart, at jeg er overordentlig villig til det. Hvis et udvalg bliver nedsat, skal jeg være parat til at drøfte alle de beløb, der her blev nævnt, og gøre det, hvad enten der er udsigt til, at de pågældende poster bliver nedlagt eller ikke.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ninn-Hansen): De ærede medlemmer hr. Niels Andersen og hr. Alsing Andersen mente begge, at vi havde kigget i facitlisten og var gået frem med besparelsesforslag efter de retningslinjer, man arbejder efter inden for kommissionen. Det har jeg nu ikke haft nogen adgang til; hverken det ærede medlem hr. Niels Andersen eller jeg er jo medlemmer af den pågældende kommission og kender ikke de forhandlinger, som har fundet sted dér. Men hvis vi er gået frem efter de samme retningslinjer som kommissionen med hensyn til de områder, på hvilke vi skal finde besparelser, skal man da i hvert fald ikke bebrejde os det. Hvis blot man gennemfører besparelser efter de retningslinjer, vi har nævnt i vort forslag, er det da ikke afgørende for os, hvem æren for at have gennemført dem tilkommer. Det er jo den højtærede udenrigsminister, der skal sørge for deres gennemførelse, når det kommer til stykket, idet det vel er enhver ministers pligt at tænke på alle de områder, hvor der kan finde besparelser sted. Således som den højtærede udenrigsminister nu udsender nye handelsattachéer, må det også være ham, der foretager indskrænkningerne i statens udgifter på de områder, hvor de kan finde sted, og så hurtigt de kan finde sted. Jeg forstår, at der ikke her er nogen som helst uenighed mellem den højtærede udenrigsminister og mig.

Derimod er det lidt vanskeligt at finde